

Horne—Als—Sønderborg osv., kan selvfølgelig heller ikke etableres uden i Forbindelse med den tyske Regering. Jeg antager imidlertid, at den sidstnævnte Route, Horne—Als, vil støde paa saa mange Vanskeligheder, at man lige saa godt kan opgive den straks. Den vil jo nødvendigvis være en Bane over Als samt en fast Bro over Alssund, og en Forbindelse ad den Vej vil for den tyske Stats Vedkommende blive betydelig dyrere end den Forbindelse, som jeg mener er den naturlige, nemlig Forbindelse over Ringe—Assens—Aarøund til den sønderjydske Stambane. Jeg har ikke villet undlade at omtale denne Sag paa ny, da jeg tror, at den har en Fremtid for sig. Jeg vilde beklage, dersom Regeringen vilde optage de gamle Planer om et Dobbeltspor gennem Fyn med dertil sig knyttende fast Bro over Lille Bælt, da det vilde medføre alt for store Bekostninger og ikke være af den Betydning for Landet som en Deling af Trafikken som den, jeg her har omtalt. Jeg skal tillige anføre, at Egnen mellem Ringe og Assens vil afgive et saa rigt, frugtbart og godt Opland for en Bane, at et Baneanlæg ad den Vej sikkert har de allerbedste Udsigter til at forrente sig. Hvis en Route som den, jeg her nævnte, blev gennemført, vilde man med det samme kunne opgive den nuværende kostbare Postroute mellem Korsør og Kiel, en Route, der jo hvert Aar giver et ikke ringe Under-skud; i Aaret 1899—1900 var Underskuddet endog 124,522 Kr.

Medens jeg er ved Trafikministeren skal jeg ikke undlade at udtale min Glæde over, at der paa dette Aars Finanslovsfor-slag er optaget en Bevilling til Anlæg af en Telefonforbindelse mellem Assens og Øen Baagø i Lille Bælt. Jeg har flere Gange haft Lejlighed til at udtale et Ønske om en saadan Telefonforbindelse. Det glæder mig, at dette Ønske nu vil ske Fyldest, og at den Overenskomst, der herom er truffen med det fynske kommunale Telefonselskab, er af den Beskaffenhed, at jeg kun meget kan anbefale Vedtagelsen af denne Bevilling. — Endelig skal jeg udtale min Glæde over, at der paa Statsbanernes Budget er optaget en Bevilling til Skibsførere af 2den Klasse. Jeg deler den Betragtning, at, naar man betror Færgefarten til Styrmand i den Udstrækning, som Tilfældet har været i en Række af Aar, bør man give disse Mænd, som have et saa stort Ansvar, en bedre Løn end den, de hidtil have haft, og den naturligste Vej er da den, som ogsaa er anført i An-

mærkningerne til det foreliggende Budget, at man indretter en ny Klasse under Navn af Skibsførere af 2den Klasse og lønner dem som foreslaaet.

Jeg skal derefter tillade mig at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Det er med Glæde, at jeg har set den varme Interesse, hvormed den ny Landbrugsminister omfatter Husmandssagen. Det har i høj Grad interesseret mig at se, at den ærede Minister fra det Øjeblik, han traadte ind i Ministeriet til nu, har vist denne Sag en saa varm og levende Interesse, og at det er hans Hensigt at gøre, hvad han formaar, for at der kan skabes en dygtig Husmandsstand her i Landet. Den højtærede Minister har jo Ret i den Betragtning, som han forleden Dag gjorde gældende, at Udviklingen her i Landet nu gaar stærkt i Retning af Udstykning og i meget ringe Grad i Retning af Sammenlægning. Fortsættes den stærke Udstykning, som er begyndt, vil der jo blive flere og flere Husmandsbrug her i Landet, og det danske Landbrugs Stilling i Fremtiden vil for en ikke ringe Del afhænge af den Dygtighed, hvormed de Mænd, der komme i Besiddelse af disse mindre Jordbrug, forstaa at bringe noget ud deraf. Men idet jeg fuldt ud anerkender den Interesse, som den højtærede Landbrugsminister skænker denne Sag, vil jeg, dog ikke undlade ved denne Lejlighed at udtale nogen Tvivl om, at det i og for sig vil være nødvendigt og rigtigt at etablere en særlig Statsskole eller statsunderstøttet Skole alene for vore Husmands Sønner. Det kan jo nemlig ikke være Meningen, at man til en saadan Skole vil knytte praktisk Landbrug eller Undervisning i praktisk Dyrkning af disse Jorder, lige saa lidt som man til de bestaaende Landbrugsskoler har knyttet Undervisning i praktisk Landbrug. Forholdet er jo det, at naar unge Mennesker have besøgt vore Landbrugsskoler eller Højskoler og derefter ønske sig særlig uddannede som dygtige Landbrugere, saa søge de derefter hen paa en Gaard, hvor der drives et rationelt og dygtigt praktisk Landbrug og faa der den praktiske Undervisning, som de ikke have kunnet faa paa vedkommende Landbrugs- eller Højskole, hvor de kun have kunnet modtage en teoretisk Undervisning. Hvis, der kun skal være Tale om en Skole, hvis Undervisning tilstræber Almendannelse og teoretiske Kundskaber, ser jeg ikke, at der er nogen synderlig Forskel paa den Undervisning, som en Gaardmands søn og en Husmands-